

INFORMACIONS I REFLEXIONS SOBRE LA PENA DE MORT

Durant l'any 2004 més de 3.797 persones foren executades en 25 països i 7.395 foren condemnades a mort en 64 països.

I segurament són més, ja que molts països continuen executant els condemnats en secret.

Segons Amnistia Internacional, la majoria de les persones executades no tingueren un judici just. Moltes foren declarades culpables en virtut de "proves" obtingudes sota tortura.

La pena de mort és un crim legalitzat.

A Texas, una condemna a mort costa 2,3 milions de dòlars, tres vegades més que 40 anys en una presó d'alta seguretat.

Possibilitats d'errors: el governador Ryan, republicà, el 2003 va commutar 167 penes de mort a l'Estat d'Illinois (EEUU) a causa de l'estudi que demostrà que algun cop s'havien obtingut confessions sota tortura i que també hi havia hagut casos d'errors judicials. En el conjunt dels Estats Units, del 1976 al 2004, més de 900 persones han estat executades i s'han detectat 96 errors.

Entre el 1990 i el 2003 es van portar a terme 34 execucions de persones per delictes comesos quan eren menors d'edat.

La pena de mort és injusta: molt sovint recau en la persona que no s'ha pogut pagar un bon advocat.

La pena de mort no té cap efecte de reparació del mal infligit a les víctimes, no ajuda les seves famílies.

No hi ha cap agonia dolça en les execucions. La injecció letal en pot donar la impressió degut als paralitzants musculars utilitzats

La por de la pena de mort no sembla intervenir en el moment de l'acte criminal: passa a davant la passió (per un amor humà, pel diner, pel poder, per esdevenir màrtir)

La pena de mort no és doncs dissuasiva. L'estudi que l'FBI va fer el 1992 ens diu que en els 38 estats on s'aplica la pena de mort es registraven 9,3 assassinats per 100.000 habitants i any.

En els 13 Estats que no tenen la pena de mort en la seva legislació s'hi registraven 4,9 assassinats per 100.000 h. i any.

Canadà va abolir la pena de mort el 1976. 26 anys després, el 2002, l'índex d'homicidis era un 40,5% inferior al del 1975.

Es pot ensenyar que no s'ha de matar, matant?

Quan la societat està a favor de la pena de mort , és per desig de justícia o de venjança?

Els governs executen per assegurar la pau o per mantenir-se en el poder?

Cal denunciar els països abolicionistes que, amb l'excusa del terrorisme i contravenint la legislació internacional, extraditen persones al seu país d'origen on s'aplica la pena de mort.

Únicament la prevenció pot disminuir la criminalitat

Justícia social – Presons que permetin la reinserció

Tractaments adequats de les perturbacions psíquiques.

L'ésser humà és una realitat feta de necessitats i de possibilitats. És a dir l'ésser humà té la possibilitat de canviar.

Un acte d'una persona no engloba tot el que una persona és.

Joan Pau II va reafirmar diverses vegades la seva oposició a la pena capital.

La més gran força per a l'abolició de la pena de mort vindrà de la maduresa de la societat civil. Pensem, però, que personatges polítics amb convicció i esforç han abolit la pena de mort en els seus països en contra de la majoria, poc informada, de la població. Així ho van fer Robert Badinter a França el 1981 (amb el 63% de la població en contra), Nelson Mandela i Desmond Tutu a Sudàfrica el 1995 (el 1996 a la ciutat de Johannesburg hi havia un 93% que reclamava el seu restabliment), George Ryan el 2003 a l'estat d'Illinois (Estats Units).

I hem de recordar que moltes personalitats lluiten públicament perquè esdevingui abolicionista el seu país. Recordem Mary Robinson, expresidenta de la República d'Irlanda i ex alta comissària a Nacions Unides; el japonès Sakae Menda excondemnat a mort japonès; Kiraitu Murungui, Ministre de Justícia kenyà; Hauwa Ibrahim, advocada nigeriana; Alioune Tine, professor universitari senegalès; Sami Aldeeb, palestí cristià especialista en dret musulmà; Vera Chirwa advocada de Malawi, passà 12 anys al corredor de la mort; Antoinette Chahine estudiant libanesa ex torturada i condemnada a mort, i tants d'altres.

El 2004 aboliren la pena capital els següents països: Bhutan, Grècia Samoa, Senegal i Turquia. El mateix any, malgrat conservar la pena en la seva legislació, les execucions se suspengueren al Tadjikistan, al Kirguizistan, a Malawi i a Corea del Sud.

El març del 2005, EEUU va declarar inconstitucional la imposició de pena de mort pels delictes comesos per menors.